

PS förslag till motionssvar

D1, D7

I motion D1 föreslås att Vänsterpartiet ska skapa rotation genom att begränsa antal mandatperioder för förtroendeuppdrag. Det finns dock inget förslag om hur många mandatperioder man ska begränsa sig till. I motion D7 föreslås att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att tillsätta en grupp som ser över stadgarna till nästa kongress för att sätta en maxgräns för sammanlagd mandatperiod för uppdrag i partiföreningarna.

Precis som motion D1 beskriver så har tanken på en rotationsprincip återkommit i motioner och diskussioner på de senaste kongresserna. Inför kongressen 2016 hade partistyrelsen i uppdrag att utreda om man skulle stadgefästa en rotationsprincip, efter att man på tidigare kongresser hade beslutat om rekommendationer. I utredningen kom man fram till att det inte var vanligt med personer som satt längre än 3 mandatperioder. Man kom också fram till att vikten av förnyelse behöver vägas emot den fundamentala demokratiska principen att medlemmarna har rätt att fritt och så långt som möjligt utan restriktioner utse sina företrädare. Den utredningen kom fram till att det finns starka skäl att inte stadgefästa den principen.

I nuvarande stadgar står ”§ 19. Vid nominering av kandidater till partiets ledningar och parlamentariska uppdrag betraktas alla mandat som obesatta och alla kandidater behandlas likvärdigt. Partiet eftersträvar spridande av uppdrag och kontinuerlig förnyelse av valda organ och parlamentarisk representation.” Partistyrelsen menar att grundinställningen i § 19 i allt väsentligt präglar partiets personval. I de fall där det finns problem med det, går det att hänvisa till rekommendationen från kongressen 2012, som löd ”att partiet verkar för att heltidspolitiker lämnar platsen efter 3 mandatperioder.”

Därför ser partistyrelsen inga tillräckligt tungt vägande skäl för att införa fler direkta restriktioner i medlemmarnas rätt att kandidera till partiets poster och fritt välja sina företrädare.

Partistyrelsen föreslår

att motion D1 och D7 avslås

D2

I motionen föreslås att kvoteringsparagrafen i stadgarna, § 21, ändras så att män ska vara representerade i valda organ och på förtroendeposter med minst en tredjedel men som mest 50 procent. Vänsterpartiet har sedan länge arbetat internfeministiskt för att stärka jämställdheten i partiet. Utgångspunkten är att patriarkatet är ett problem som kommer synas, i mer eller mindre hög utsträckning, i varje organisation.

Däremot har partistyrelsen inte sett något problem i om en styrelse skulle bestå bara av kvinnor. En sådan styrelse skulle inte verka i ett samhälle som överallt annars reproducerar samma sorts maktstrukturer. Den har antagligen inte valts med den representationen för att det funnits ett maktmönster där män som grupp är i underläge och den kommer antagligen inte bidra till att stärka några sådana maktmönster i nästa led heller.

Partistyrelsen utgår från principen att medlemmarna bör vara fria att välja sina företrädare så långt som möjligt. Problemet med att patriarkala maktstrukturer reproduceras också i Vänsterpartiet är ett skäl som väger tungt nog att begränsa det valet. Risken att det skulle uppstå motsatta maktstrukturer finns inte.

Partistyrelsen föreslår

att motion D2 avslås

D3, D5

Motion D3 och D5 föreslår att stadgarnas § 22 ska upphävas. Motion D3 menar att stadgan hindrar personer med minoritetsuppfattningar att bli valda. Motion D5 menar att stadgan underlättar för stora föreningar att få igenom de val de vill.

Stadgarnas § 22 säger ”Vid personval krävs för att bli vald mer än hälften av vid valet avgivna godkända röster. Om inte tillräckligt antal kandidater uppnår detta röstetal företas omval mellan de ej valda som fått flest röster. I omvalet deltar högst dubbelt så många kandidater som skall väljas. De som i omvalet fått flest röster förklaras valda.”

Det stämmer att ett majoritetsvals system i teorin kan få till konsekvens att även stora minoriteter saknar företrädare på kongressen. Partistyrelsen kan dock konstatera att hittills har så inte blivit fallet. Såvitt det går att bedöma speglar kongresserna medlemmarnas skilda åsikter väl och det är svårt att hitta exempel på att en majoritet i ett distrikt helt blockerat ut en minoritet från ombudsplatserna. Det främsta skälet till detta är att åsiktsskillnaderna i partiet inte uppträder i enhetliga block, tendenser eller fraktioner. Det finns inte en eller ett fåtal distinkta minoriteter som majoriteten skulle kunna hålla borta från kongressen, utan ett oräkneligt antal olika minoriteter, i princip en per fråga som diskuteras, med olika sammansättning. Men det är också rimligt att majoriteten i slutändan får bestämma och vi får skilja på rätten att föra fram sina åsikter (och värdet i att få olika argument att vägas mot varandra) inför beslut och vilken linje som ska råda när beslut väl är fattat. Partistyrelsen anser därför att det är bra att vi har § 22 i stadgarna.

Partistyrelsen föreslår

att motion D3 och D5 avslås

D4

I motionens första och andra att-sats föreslås att kongressen ska fatta beslut om ändringar i §§ 22 och 94 i Vänsterpartiets stadgar i syfte att demokratisera ombudsvalen till kongressen. Förslaget innebär att Wrights implementering av Single Transferable Vote-systemet (STV) ska användas. STV innebär i korthet att den röstande kan rangordna kandidaterna i preferensordning. Röstsammanräkningen är tämligen komplicerad och i motionen föreslås i tredje att-satsen att partistyrelsen ges i uppdrag att i god tid för nästa kongressombudsval ta fram mjukvara för att möjliggöra ett kongressombudsval enligt det föreslagna systemet.

Liknande motioner har behandlats av tidigare kongresser. Motionerna har avslagits.

Det stämmer att ett majoritetsvals system i teorin kan få till konsekvens att även stora minoriteter saknar företrädare på kongressen. Partistyrelsen kan dock konstatera att hittills har så inte blivit fallet. Såvitt det går att bedöma speglar kongresserna medlemmarnas skilda åsikter väl och det är svårt att hitta exempel på att en majoritet i ett distrikt helt blockerat ut en minoritet från ombudsplatserna. Det främsta skälet till detta är att åsiktsskillnaderna i partiet inte uppträder i enhetliga block, tendenser eller fraktioner. Det finns inte en eller ett fåtal distinkta minoriteter som majoriteten skulle kunna hålla borta från kongressen, utan ett oräkneligt antal olika minoriteter, i princip en per fråga som diskuteras, med olika sammansättning. Även när det under en period i vårt partis historia fanns en organiserad minoritetsfraktion var denna snarast överrepresenterad på kongresserna. Partistyrelsen anser därför att det inte finns anledning att av detta skäl byta vals system. I motionen anförs även att poströstningssystem i samband med kongressombudsval är bristfälligt. På flera kongresser har förslag till förenkling diskuterats. Till kongressen 2008 tog partistyrelsen fram ett förslag till ny metod för genomförande av poströstning vid kongressombudsval så att valet skulle kunna genomföras i en omgång. Den modell som då föreslogs byggde på Borda count-metoden, som också är ett rangordningsvals system men inte lika komplicerat som STV. Kongressen bordlade emellertid förslaget och på kongressen 2010 avslogs det (på förslag av dåvarande partistyrelse). Ett av argumenten mot modellen var just risken att minoriteter skulle kunna få representation mot majoritetens vilja. Ett annat skäl var att modellen upplevdes som krånglig och svår att förstå. Till kongressen 2012 tog

partistyrelsen, på kongressens uppdrag, fram en modifierad valordning vid användning av poströstning för att så långt som möjligt undvika flera röstomgångar (samtidigt val av ordinarie ombud och suppleanter).

Partistyrelsen anser att det är viktigt att interndemokratin vid ombudsvalen håller en hög nivå samt att administrationen är så enkel som möjligt. Partistyrelsen anser dock inte att det föreslagna systemet i motionen är rätt väg att gå. Kongressen 2014 gav partistyrelsen i uppdrag att se över valordningen för val av kongressombud i syfte att göra valen både mer demokratiska och administrativt enklare. Översynen utfördes av partistyrelsens organisations- och stadgegrupp och partistyrelsen beslutade efter att ha tagit del av rapporten att inga förändringar av stadgarna skulle göras gällande val av kongressombud.

Partistyrelsen föreslår

att motion D4 avslås

D6

Motionen föreslår att vi ska ändra i stadgarna § 25 och § 25b för att man ska kunna bilda partiförening på en högskola med både anställda och studerande, för att Vänsterns studentförbund, VSF, på mindre studieorter är svagt organiserade.

Partistyrelsen anser att motionärerna gör en relevant problembeskrivning. Det pågår diskussioner i partiets ledning om hur vi ska kunna organisera högskolestudenter och anställda på ett bättre sätt och de frågor som väcks i motionen angränsar till dessa.

Att förändra den grundläggande strukturen för hur medlemmar är organiserade i Vänsterpartiet är dock en större fråga än att ändringsförslag bör bifallas utan längre beredning. Det finns goda skäl för att vi har varit restriktiva med alternativ till geografiskt indelade partiföreningar.

Partistyrelsen avser att fortsätta arbetet med att stärka Vänsterpartiet på högskolorna. Vi kommer att titta närmare på de olika lösningar för detta som finns. Men i nuläget föreslås att de skarpa förslagen i motion D6 avslås.

Partistyrelsen föreslår

att motion D6 avslås

D8

Motionen föreslår att lägga till uppgiften att distriktsstyrelserna ska arbeta med systematisk konflikthantering i stadgarnas § 73 och att partistyrelsen tar fram en handlingsplan alternativt strategi för att hantera konflikthantering.

I § 73 står det bl.a. att distriktsstyrelsen ska ”leda och utveckla distriktets verksamhet politiskt och organisatoriskt” samt ”stödja partiföreningarnas arbete”. I det anser partistyrelsen att konflikthantering ingår och att det inte ska öppnas upp för att i stadgarna rada upp i detalj vad det innebär. I den stora satsningen med partiföreningsskolan fick partiföreningstyrelserna en introduktion till hur Vänsterpartiet arbetar med konflikthantering. I samband med detta ingick ett arbete med förtroendekultur som en del i strategin att förebygga onödiga konflikter. Idag finns uttalade rutiner, som att kontakta partikansliets partirådgivning om en konflikt leder till att den lokala verksamheten inte fungerar som den ska.

Därmed anser partistyrelsen att det finns en strategi för konflikthantering.

Partistyrelsen föreslår

att motion D8 första att-satsen avslås

att motion D8 andra att-satsen anses vara besvarad

D9

I motionen påpekas att de tidsgränser för motionstider m.m. som gäller för kongresser inte kan tillämpas vid extrakongress då den kan inkallas med kortare varsel. Motionen föreslår ändringar i stadgarnas §§ 81, 99 och 100.

En likartad motion behandlades på kongressen 2014 men handlade då om distriktsårskonferenserna och extra distriktsårskonferenser. På partistyrelsens förslag antog man något modifierade ändringar av stadgarna och den här motionens förslag motsvarar de ändringarna men för extrakongresser. Partistyrelsen ser inga skäl att inte göra likartade tidsregler för extrakongresser som extra distriktsårskonferenser.

Partistyrelsen föreslår

att motion D9 bifalls

D10

Motionen föreslår att vi i stadgarna angående partiskatt ska ge de som uppbär höga arvoden mer kvar efter det att de betalat in partiskatt genom att ändra regeln från 5/8-dels basbelopp till 6/8-dels basbelopp.

Den nuvarande formuleringen av § 127 kom till efter en motion till kongressen 2012. Därefter har ett regelverk utarbetats efter noggrann beredning. Partistyrelsen är överens med motionen om vad partiskatten ger; betydande inkomstförstärkningar och att vi som företrädare inte lever i en ekonomisk verklighet som skiljer sig allt för mycket från de vi företräder. Men därför ser partistyrelsen inte nivåerna som en värdering av någons arbete, allas arbetsinsatser är viktiga, utan vi ska ha nivåer som är skäligen för våra företrädare att leva på. Det tycker vi att 5/8-dels basbelopp är, och partistyrelsen ser inget skäl att nu göra förändringar i det av kongressen beslutade systemet med partiskatt.

Partistyrelsen föreslår

att motion D10 avslås

D11

I motionen föreslås att man ska behålla nuvarande skrivning av stadgarnas § 129 mot partistyrelsens förslag att ändra den.

Motionen menar att riksdagsgruppens berättelser om sitt arbete inte längre blir offentliga genom att man ändrar till att riksdagsgruppen rapporterar löpande till partistyrelsen. Partistyrelsens skäl till att föreslå ändringarna är att riksdagsgruppen sedan omorganisationen inte är en egen juridisk enhet utan faller inom partistyrelsens verksamhetsfält. För att vara tydliga med att riksdagsgruppens arbete ska redovisas för partiets medlemmar så har partistyrelsen också föreslagit att göra ändringar i § 101, där man uttalar att riksdagsgruppens rapport ska ingå i partistyrelsens verksamhetsberättelse till kongresserna. På så sätt får riksdagsgruppens rapport en formellt starkare ställning gentemot kongressombuden, eftersom partistyrelsen ställs under ansvarsprövning under kongressen. Riksdagsgruppen svarar inte på samma sätt mot kongressen.

Partistyrelsen föreslår

att motion D11 avslås

D12

I motionen föreslås att kongressen ska besluta om lista eller listor till riksdagsvalet, att partistyrelsen ges i uppdrag att till nästa kongress lägga fram förslag till nödvändiga stadgeändringar och att förändringarna ska vara gällande från riksdagsvalet 2022.

Det är riktigt att en eller flera kongressbeslutade riksdagslistor ger vissa fördelar. Partistyrelsens organisations- och stadgegrupp (OSG) har utrett frågan om gemensam lista i riksdagsval. Man kom då fram till att det finns flera nackdelar med en sådan ordning. Riksdagsledamöternas förankring i sina distrikt riskerar att försvagas. Tanken med valkretsar är ju att riksdagen ska vara sammansatt med

representanter från hela landet. Medlemmarnas inflytande över vilka som ska representera partiet i valkretsen försvagas. Kongressombud från de mindre distrikten kommer inte ha särskilt stort inflytande över placeringen på listan för kandidater från det egna distriktet. Det kommer sannolikt bli så att de flesta av våra ledamöter kommer att representera en annan valkrets än den de bor i som i fallet med Sverigedemokraterna (SD) efter 2014 års val. Valkretsar där vi har starkt stöd kan bli utan representation. Det kommer ställas mycket höga krav på valberedningen. Det blir svårt att garantera en geografisk spridning i valberedningen som distrikt och föreningar uppfattar som rättvis.

Partistyrelsen föreslår
att motion D12 avslås

D13

I motionen föreslås att partistyrelsen arbetar fram ett förslag på representativ styrelsemodell som ersätter representantskap för en region med en modell som bygger på årskonferens, som kan antas på nästa kongress.

Det finns idag bara en region med flera ingående distrikt, Västra Götaland. I övriga regioner/landsting motsvaras den parlamentariska landstings- eller regiongruppen av distriktsstyrelsen. På sikt kan det dock bli fler i och med utvecklingen mot större regioner.

Partistyrelsen delar flera av utgångspunkterna i motionen. Vänsterpartiet har medvetet valt att så långt som möjligt undvika representantskap som demokratisk modell. Representantskapsmodellen gör det svårare att bygga upp den typ av starka, aktiva och kollektiva styrelser vi vill se i Vänsterpartiet.

Representantskapet i Västra Götaland är ett svar på en hittills ganska specifik situation. Partistyrelsen menar att modellen med representantskapet är den bästa av tre tänkbara modeller för att hantera regioner med flera distrikt.

Den rakaste modell vi skulle kunna ha är att konsekvent anpassa Vänsterpartiets distriktsindelning efter landsting och regioner. Det kunde man ha gjort nu när riksdagsvalkretsarna förändrades, vilket ledde till att man såg över distriktsorganisationen i Västra Götalandsregionen under 2016-2017. Men här valde partistyrelsen, i samverkan med involverade distrikt, att istället ombilda några av distrikten och i den processen blev distrikten Bohuslän, Göteborg, Skaraborg och Älvsborg istället Fyrbodol, Göteborg, Sjuhärad, Skaraborg och Väst. Bland annat såg man att distriktet skulle bli betydligt större på ett sätt som riskerar att försvaga sammanhållningen om man gjorde dessa till ett distrikt.

Förslaget i motionen om en ny fjärde organisatorisk nivå i partiet är en annan lösning på problemet, men den har också flera nackdelar. Det skulle innebära att regionpolitiken helt frikopplas från distriktsårskonferenserna och distriktsstyrelserna, som är väletablerade och välfungerande demokratiska strukturer. Sannolikt skulle den nya nivån aldrig få motsvarande stabilitet och framförallt skulle den uteslutande få en roll i förhållande till det parlamentariska arbetet. Modellen skulle också öka risken för politiska konflikter mellan regionnivån och ett eller flera distrikt.

Representantskapet, som är den tredje möjliga lösningen, bygger på distrikten och distriktsstyrelserna som den nivå där det finns fungerande strukturer som interndemokratien kan vila på. Partistyrelsen tror mer på att försöka utveckla arbetet inom ramen för den formen än på att ta fram helt nya modeller till nästa kongress.

Partistyrelsen föreslår
att motion D13 avslås

D14

Motionen föreslås att en ny paragraf i stadgarna införs om hur partiet ska läggas ner när vissa kriterier är uppfyllda. Det föreslås att beslut ska fattas på två av varandra följande ordinarie kongresser.

Det är fullt möjligt för kongressen att upplösa partiet med ett enkelt majoritetsbeslut på en enda kongress med stöd av nuvarande stadgar. Paragraferna 156 och 157 medför att kongressen är fri att ändra i stadgarna och att ändringarna omedelbart träder i kraft. Motionens förslag innebär i praktiken att det blir svårare att upplösa partiet, vilket inte stämmer med argumentationen i motionen.

Partistyrelsen föreslår
att motion D14 avslås